

Kelam Selama Durur

– AZİZ REMZİ · 12 Haziran 2021

Gönül nazik olursa, kelâm selama durur
Bed dimağdan dökülen, sahibini mat eder
Mânâ gidince zaya, madde hırdan kudurur
Lisan olmaktan çıkar, edebi berbat eder

Kelâm kaleme bakar, "yerimi bilirim" der
Nesirin kuralları, sana lazım değil mi?
İmlâyı bilmeyenler, "ustayım, şairim" der
Tılsımını bozduğun, köklü nazım değil mi?

Satırın hatırına, satırı satırlama
Büyüklere selam ver, şiirin tozunu sil
Çıraklık gereğidir; ustayı hatırlama
Okudukça yazarsın, geçmişin izini bil

Niceleri bu yolda, dirsekler çürüttüler
Bir noktanın peşine, nice virgöl atarak
Hece hece çağlayıp, kervanı yürüttüler
Şiirin kapısında, eşğinde yatarak

Cahilim cüretim var, şiir yazmak niyetim
Kelimeler koşarken, ben peşine bakarım
Bir harfe köle diye, yazsın medeniyetim
Kurumuş gönüllere, damla olur akarım

Ey dostum ! kalem kırık, gönül viran olsa da
Umudunu yitirme, bir bilen bulur seni
Nice defterde kelam, yarım yarım kalsa da
Tamamlanır cümleler, namın olur Arzeni

Selim Adım/ERzurum